

Sygn. akt III AUa 1153/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SO del. do SA Jolanta Węs
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. w Lublinie

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. i O. E.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 30 września 2015 r. sygn. akt IV U 1372/13

uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. i przekazuje sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania.

Jolanta Węs Elżbieta Gawda Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 1153/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2013 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że O. E. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o. o. nie podlega od 20 lipca 2010 r. obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał m. in., iż O. E. została zgłoszona od dnia 20 lipca 2010 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Od dnia 25 sierpnia 2010 r. do 26 września 2010 r. otrzymywała wynagrodzenie za okres choroby, zaś od 27 września 2010 r. do 16 listopada 2010 r. zasiłek chorobowy. Od dnia 17 listopada 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. wymieniona otrzymywała zasiłek macierzyński, natomiast od dnia 20 kwietnia 2011 r. przebywała na urlopie wychowawczym, do dnia 31 października 2012 r. Od dnia 26 listopada 2012 r. do 28 grudnia 2012 r. ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie za czas choroby. Od 29

grudnia 2012 r. do 19 maja 2013 r. pobierała zasiłek chorobowy, zaś od dnia 20 maja 2013 r. zasiłek macierzyński. Członek zarządu (...) sp. z o. o. jest ojcem O. E.. W ocenie ZUS, spisanie w dniu 20 lipca 2010 r. przez strony umowy o pracę jak również przerwanie urlopu wychowawczego i powierzenie z dniem 1 listopada 2012 r. O. E. stanowiska dyrektora zarządzającego w spółce (...), są czynnościami mającą na celu uprawdopodobnienie stosunku pracy i uzyskanie przez świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Organ rentowy uznał, iż stanowisko dyrektora zarządzającego w spółce (...), na którym została zatrudniona O. E., zostało utworzone tylko i wyłącznie dla niej. Czynności należące do dyrektora zarządzającego nie były bowiem do 1 listopada 2012 r. wykonywane, zaś podczas nieobecności O. E., obowiązki związane z przywołanym stanowiskiem były wykonywane samodzielnie przez G. J.. Zdaniem ZUS nie było możliwe, by od 1 listopada 2012 r. O. E. wykonywała pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ wiązałoby się to z jednoczesną nauką na studiach stacjonarnych w miejscowości oddalonej o 100 km od miejsca, w którym świadczyła pracę. Ponadto we wskazanym okresie jednocześnie wychowywała ona niespełna 3 letnie dziecko oraz przebywała w ciąży. W ocenie organu rentowego nie istniała racjonalna potrzeba zatrudnienia O. E. u płatnika składek.

Wyżej wymienioną decyzję zaskarżyła (...) sp. z o. o. w S. oraz O. E.. Wskazała, iż podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 20 lipca 2010 r. Była bowiem od wskazanej daty zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku pracownika biurowego.

W odpowiedzi na odwołania ZUS wniósł o ich oddalenie.

Sąd Okręgowy połączył sprawy IV U 1372/13 i IV 1373/13 celem łącznego rozpoznania i orzekania.

Wyrokiem z dnia 30 września 2015 roku Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że O. E. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu rentowemu chorobowemu i wypadkowemu od dnia 20 lipca 2010 roku jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o. o. w S..

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

W dniu 20 lipca 2010 r. została zawarta pomiędzy O. J. (późniejsze nazwisko E.) a (...) sp. z o. o. w S. umowa o pracę na czas określony 5 lat. O. J. została zatrudniona na stanowisku pracownika biurowego, w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymywała miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1317 zł. Wcześniej, w dniach 15-16 lipca 2010 r. przeszła szkolenie BHP. Od 20 lipca 2010 r. O. E. świadczyła pracę na stanowisku pracownika biurowego na rzecz (...) sp. z o. o. w S.. Do jej obowiązków należało reprezentowanie pracodawcy oraz zaopatrywanie w towar sklepów należących do zatrudniającego ją podmiotu, znajdujących się w Ł. oraz w W.. Powyższe polegało m. in. na koordynowaniu i zarządzaniu pracą oraz świadczeniem pomocy w metkowaniu towaru i układaniem go na półkach. O. E. wykonywała również czynności pracownicze w N., gdzie mieści się siedziba spółki (...), która współpracuje z spółką (...). Odwołująca spotykała się z członkami zarządu zatrudniającej ją spółki i przekazywała informacje na temat postępu prac. Pracę świadczyła codziennie w dni robocze. Od dnia 17 listopada 2010 r. O. E. przebywała na urlopie macierzyńskim do 19 kwietnia 2011 r. W okresie od 20 kwietnia 2011 r. do 31 października 2012 r. przebywała na urlopie wychowawczym. W dniu 1 listopada 2012 r. O. E. została zatrudniona w (...) sp. z o. o. w S. na stanowisku dyrektora zarządzającego, za co miała otrzymywać miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 5800 zł. Do jej zadań należało przeprowadzanie analiz kosztów. W chwili przerwania urlopu wychowawczego, O. E. była w drugiej ciąży. W tym czasie studiowała również w trybie stacjonarnym na kierunku (...) na Uniwersytecie (...). Część zajęć odbywała się drogą internetową, dlatego też O. E. nie musiała być często fizycznie obecną na terenie uczelni. W dniach 2-3 listopada 2012 r. ubezpieczona przeprowadziła szkolenie dotyczące potrzeb, celów i sposobów zarządzania firmą poprzez analizę rachunkową w (...) sp. z o. o. Przeprowadzając szkolenie, korzystała z wiedzy zdobytej na studiach. Tylko O. E. pracowała na stanowisku dyrektora, w czasie, gdy przebywała na urlopie wychowawczym, jej obowiązki przejął G. J.. Obecnie zmniejszyła się również liczba sklepów należących do (...) sp. z o. o. w S.. W czasie zatrudnienia na stanowisku dyrektora, O. E. pracowała głównie przy komputerze. Czynności pracownicze wykonywała zarówno w W., gdzie mieszkała, jak i w S.. Zajęcia na uczelni, w których miała obowiązek uczestniczyć O. E., nie odbywały się codziennie. W opiece nad dzieckiem O. E. pomagała jej ciocia. Płatnik składek nie uzależniał stanu zatrudnienia od przebywania pracownic w ciąży. Kilkukrotnie zdarzyło się, iż kobiety zatrudnione w (...) sp. z o. o. w S. zachodziły w

ciążę. W związku z powyższym, wskazany pracodawca respektował uprawnienia pracownic w ciąży, tj. umożliwiał im kontynuowanie zatrudnienia po powrocie z urlopu macierzyńskiego.

Od 20 maja 2013 r. odwołująca przebywała na urlopie macierzyńskim. Obecnie, tj. od 15 grudnia 2014 r. O. E. jest zatrudniona w P. na stanowisku analityka finansowego w przedsiębiorstwie (...) oraz kontynuuje studia na kierunku (...) na Uniwersytecie (...).

Sąd uznał, że odwołania O. E. oraz płatnika składek są uzasadnione. Stosownie do treści art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Zgodnie zaś z art. 83 § 1 kc, nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Z kolei z treści art. 58 § 1 kc wynika, że czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Paragraf 2 przywołanego przepisu stanowi, że nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Artykuł 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Z kolei w art. 11 ust. 1 i 12 ust. 1 przytoczonej ustawy wskazano, że obowiązkowo ubezpieczeniom chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz, iż obowiązkowo ubezpieczeniom wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Jak wskazano w orzecznictwie przyjmuje się, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można zatem przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, jeżeli pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował.

Sąd doszedł do wniosku, że umowa o pracę zawarta w dniu 20 lipca 2010 r. pomiędzy O. E. a (...) sp. z o. o. w S. nie była zawarta dla pozorów. Podobnie, powierzenie z dniem 1 listopada 2012 r. O. E. obowiązków dyrektora zarządzającego w wymienionej spółce nie może zostać zakwalifikowane jako czynność zawarta dla pozorów.

W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż O. E. rzeczywiście świadczyła pracę na rzecz (...) sp. z o. o. w S. w lipcu i sierpniu 2010 r., tj. do czasu, gdy była nie zdolna do świadczenia pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim. W przywołanym okresie wykonywała obowiązki zlecone jej przez pracodawcę, tj. jako pracownik biurowy przebywała w sklepach w Ł. oraz w W., gdzie koordynowała i zarządzała pracą oraz pomagała w metkowaniu towaru i układaniu go na półkach jak również przekazywała informację o postępach w pracach bezpośrednim przełożonym. Świadczyła przy tym pracę w I.. Podobnie O. E. wykonywała czynności pracownicze na stanowisku dyrektora zarządzającego w związku z jej powrotem do pracy po okresie przebywania na urlopie wychowawczym, tj. od dnia 1 listopada 2012 r. Wykonywała przy tym wyznaczone przez pracodawcę obowiązki, do których należało wykonywanie analiz rachunkowych. Ponadto, świadczy o tym fakt, iż w dniach 2-3 listopada 2012 r. przeprowadziła szkolenie pracowników. Czynności pracownicze na stanowisku dyrektora odwołująca się wykonywała głównie pracując przy komputerze. Stąd też nie miało większego znaczenia, w której miejscowości świadczyła pracę. Nie przeczy temu również fakt, iż wskazane obowiązki pracownicze były przez nią świadczone zarówno w W. jak i w S.. Powyższy obraz wyłania się z zeznań złożonych przez ubezpieczoną, G. J. reprezentującego płatnika składek oraz świadków: M. C., E. J., E. P., E. S. oraz I. W.. Zeznania złożone w sprawie są logiczne i spójne. Zdaniem Sądu możliwe było jednoczesne świadczenie pracy przez O. E., opieka nad pierwszym dzieckiem jak również wykonywanie przez wymienioną obowiązków wiążących się z odbywaniem przez nią studiów stacjonarnych na Uniwersytecie (...). Nie

budzi wątpliwości zapewnienie O. E., iż część zajęć odbywała się drogą internetową oraz, że w opiece nad dzieckiem pomagała jej ciocia. Jak wynika z przedstawionego przez uczelnię planu zajęć z roku akademickiego 2012/2013, obowiązkowe zajęcia w postaci ćwiczeń nie odbywały się codziennie, co zatem nie wyklucza godzenia przez odwołującą nauki z pracą. Argument ZUS, zgodnie z którym stanowisko dyrektora zarządzającego zostało stworzone wyłącznie dla O. E., nie zasługuje na uwzględnienie. Przypomnieć bowiem należy, iż podjęcie decyzji o zatrudnieniu kandydata na określone stanowisko jak również stworzenie nowego miejsca pracy, należy do kompetencji pracodawcy. Nie bez znaczenia jest również fakt zmniejszenia liczby sklepów prowadzonych przez (...) sp. z o. o. Wobec powyższego nie dziwi fakt, iż obowiązki dyrektora zarządzającego, wykonywane dotychczas przez O. E., zostały przejęte przez G. J..

Zdaniem Sądu, strony zawierając umowę o pracę w dnia 20 lipca 2010 r. oraz powierzając O. E. w dniu 1 listopada 2012 r. obowiązki dyrektora miały na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Jednakże, celem każdego pracownika odprowadzającego składki na ubezpieczenia społeczne jest niejako uzyskanie stosownych świadczeń ze wskazanego źródła. Na gruncie niniejszej sprawy problematycznym wydaje się być krótki okres, w czasie którego odwołująca się świadczyła pracę. Jak wskazuje się jednak w orzecznictwie (uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2005 r., III UK 89/05) skorzystanie z ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę. Może ono być nawet głównym motywem nawiązania stosunku pracy, zamiast wykonywania pracy na innych podstawach prawnych (...) w szczególności trudno uznać, że dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania takiej ochrony jest sprzeczne z prawem. Przeciwnie, jest to zachowanie rozsądne i uzasadnione zarówno z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia. Tym samym, powyższy pogląd powinien znaleźć zastosowanie przy wydaniu rozstrzygnięcia na gruncie niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając wyrok w całości.

Wyrokowi zarzucał :

- naruszenie prawa procesowego - art. 233§ 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i oparcie się w głównej mierze na zeznaniach ubezpieczonej, płatnika składek i powołanych przez nich świadków oraz brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonania jego oceny z pominięciem wzajemnych sprzeczności pomiędzy zeznaniami świadków, ubezpieczonej i płatnika składek w zakresie czynności jakie wykonywała ubezpieczona przy pierwszym zatrudnieniu i po powrocie, okresów pracy, i miejsca wykonywania tych czynności co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego uznania, że istnieją podstawy do zmiany decyzji i uznania, że ubezpieczona podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik na podstawie umowy o pracę z dnia 20 lipca 2010 roku;

- naruszenie prawa materialnego - art. 58 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że umowa o pracę z dnia 20 lipca 2010 roku jest ważna , gdyż nie jest sprzeczna z prawem ani nie ma na celu obejście ustaw;

- art. 83 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie , że umowa o pracę z dnia 20 lipca 2010 roku nie jest nieważna, gdyż nie była zawarta dla pozorów a rzeczywiście w celu świadczenia pracy;

- art. 22 § 1 k.p. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęciu , że umowa o pracę z dnia 20 lipca 2010 roku nosi cechy umowy o pracę i wykreowała pomiędzy stronami stosunek pracy ,co w konsekwencji doprowadziło do zmiany decyzji i uznania, że ubezpieczona podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik.

Skarżący wnosil o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja jest zasadna, jednakże wniosek o zmianę wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, z uwagi na nie rozpoznanie przez organ rentowy istoty sprawy, zasadnym jest uchylenie poprzedzającej wyrok zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do rozpoznania organowi rentowemu (art. 477^{14a} k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie ocenie podległa nie tylko ważność umowy o pracę z dnia 20 lipca 2010 r. lecz i skuteczność dalszych działań stron stosunku pracy (konsekwencje wynikające z udzielenia urlopu wychowawczego, a następnie ocena skuteczności czynności podjętych przez strony (O. E. i spółkę z o.o. (...)) w S.), a zmierzających do przerwania tego urlopu, zmiany stanowiska pracy za znacznie wyższym wynagrodzeniem.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie można podzielić stanowiska organu rentowego, by zawarta w dniu 20 lipca 2010 roku przez strony umowa o pracę nie wywołała skutków w sferze ubezpieczeń społecznych jako dotknięta nieważnością. Z dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń wynika, że w dniu 20 lipca 2010 r. została zawarta pomiędzy O. J. (późniejsze nazwisko E.) a (...) sp. z o. o. w S. umowa o pracę na czas określony 5 lat, na stanowisku pracownika biurowego, w pełnym wymiarze czasu pracy z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1317 zł. (określone na poziomie minimalnej płacy i jak należy rozumieć dostosowane zarówno do ekwiwalentności wykonywanych czynności przez pracownika jak i kondycji finansowej pracodawcy). Fakt rzeczywistego wykonywania pracy zaopatrywanie w towar sklepów, pomoc w metkowaniu towaru i układaniu go na półkach) został potwierdzony zeznaniami stron jak i świadków. Organ rentowy nie kwestionował powyższej okoliczności, o czym świadczy fakt nie podjęcia w stosownym czasie żadnych działań kontrolnych, pomimo krótkiego okresu świadczenia pracy, ubezpieczona bowiem od 27 września 2010 r. do 16 listopada 2010 roku pobierała zasiłek chorobowy, a od dnia 17 listopada 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r. zasiłek macierzyński. Brak jest dowodów jak i przekonującej argumentacji do przyjęcia, by wyłącznym celem zawarcia umowy w dniu 20 lipca 2010 roku była chęć skorzystania z ubezpieczenia społecznego bez rzeczywistego zamiaru świadczenia pracy.

Zupełnie odmiennie ocenić należy czynności podjęte przez wnioskodawczynię w dniu 1 listopada 2012 roku zmierzające do przerwania urlopu wychowawczego. Jak ustalił Sąd I instancji w dniu 1 listopada 2012 r. O. E. została zatrudniona w (...) sp. z o. o. w S. na stanowisku dyrektora zarządzającego, za co miała otrzymywać miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 5800 zł. Do jej zadań należało przeprowadzanie analiz kosztów. W chwili przerwania urlopu wychowawczego, O. E. była w drugiej ciąży a nadto studiowała w trybie stacjonarnym na kierunku (...) na Uniwersytecie (...). W dniach 2-3 listopada 2012 r. ubezpieczona przeprowadziła szkolenie dotyczące potrzeb, celów i sposobów zarządzania firmą poprzez analizę rachunkową w (...) sp. z o. o. Tylko O. E. pracowała na stanowisku dyrektora, w czasie, gdy przebywała na urlopie wychowawczym, jej obowiązki przejął G. J..

W ocenie Sądu Apelacyjnego całokształt opisanych wyżej okoliczności świadczy o fikcyjnym przerwaniu urlopu wychowawczego i pozornych działaniach obu stron polegających na utworzeniu stanowiska dyrektora zarządzającego za dużo wyższym wynagrodzeniem, jedynie w celu umożliwienia O. E. podlegania korzystniejszemu ubezpieczeniu społecznemu. Czynności należące do dyrektora zarządzającego nie były bowiem do 1 listopada 2012 r. wykonywane, stanowisko to nie widniało w strukturze organizacyjnej pracodawcy. Fakt świadczenia pracy w pełnym wymiarze w ramach pracowniczego podporządkowania nie został w żaden sposób udowodniony, a nawet uprawdopodobniony. Jedyną czynnością dokonaną przez wnioskodawczynię było przeprowadzone w dniach 2-3 listopada 2012 r. szkolenie dotyczące potrzeb, celów i sposobów zarządzania firmą poprzez analizę rachunkową w (...) sp. z o. o. Niewątpliwie czynności te nie wykreowały kontynuowania pracy w reżymie pracowniczego podporządkowania. Niezależnie od tego, że nie istniała żadna racjonalna potrzeba przerwania przez O. E. urlopu wychowawczego (jedynie w celu utworzenia stanowiska dyrektora a tym samym podjęcia zatrudnienia) w ocenie Sądu Apelacyjnego nie było możliwe, by od 1 listopada 2012 r. O. E. wykonywała pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym czasie wnioskodawczyni kontynuowała naukę na studiach stacjonarnych w miejscowości znacznie oddalonej od miejsca, w którym miałyby świadczyć pracę, ponadto we wskazanym okresie jednocześnie wychowywała niespełna 3 letnie dziecko (w tym celu został jej udzielony urlop wychowawczy), a dodatkowo była w ciąży.

Wobec powyższych okoliczności pomiędzy stronami nie nastąpiło faktyczne podjęcie stosunku pracy, bowiem nie doszło do rzeczywistego świadczenia przez wnioskodawczynię pracy na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, czyli sytuacji kiedy praca jest wykonywana według przymiotów stosunku pracy zgodnie z wolą pracownika i pracodawcy (art. 22 § 1 i § 1¹ k.p. i art. 11 k.p.). Z nawiązaniem rzeczywistego stosunku pracy, czy też jego kontynuacją po przerwaniu urlopu wychowawczego mamy do czynienia, gdy pracodawca dopuszcza pracownika do pracy, godzi się na świadczenie przez niego pracy i wypłaca mu wynagrodzenie, a pracownik na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem prace świadczy wiedząc, że realizuje obowiązki wynikające ze stosunku pracy. Taka zaś sytuacja nie miała miejsce w przypadku spornego zatrudnienia wnioskodawczynie na stanowisku dyrektora. Jakkolwiek wnioskodawczynie wykonała pewne czynności na rzecz spółki z o.o., (przeprowadzenie szkolenia) ale nie było to świadczenie przez nią pracy podporządkowanej zwłaszcza w znaczeniu podporządkowania poleceniom pracodawcy), w charakterze pracownika. Nie można mówić o świadczeniu pracy, jeżeli brak jest podstawowych elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, takich jak osobiste wykonywanie czynności oraz podporządkowanie organizacyjne i służbowe (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 4 grudnia 1997 r., I PKN 394/97, OSNAPiUS 1998 Nr 20, poz. 595; z 28 października 1998 r., I PKN 416/98, OSNAPiUS 1999 Nr 24, poz. 775, z 26 listopada 1998 r., I PKN 458/98, OSNAPiUS 2000 Nr 3, poz. 94). W niniejszej sprawie nie tylko świadkowie ale też sama wnioskodawczynie nie była w stanie precyzyjnie określić, w czym wyrażał się pracowniczy stosunek pracy po dniu 1 listopada 2012 roku. Rezultatem powyższego jest brak skutku wynikający z systemu prawa ubezpieczeń społecznych w postaci podlegania pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu, po dacie 1 listopada 2012 roku. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych odróżnia bowiem podleganie ubezpieczeniu pracowniczemu w okresie wykonywania pracy (art. 6 ust 1 pkt 1), od ubezpieczenia w trakcie przebywania na urlopie wychowawczym (art. 6 ust 1 pkt 19) ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jak również w art. 18 różnicuje podstawę wymiaru składek.

Okoliczności te zostały pominięte zarówno przez Sąd I instancji, jak i organ rentowy, co skutkowało koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ rentowy weźmie pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności, po ustaleniu statusu wnioskodawczynie po dniu 1 listopada 2012 roku wyda decyzję zgodną z przedstawioną powyżej wykładnią i argumentacją.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 477^{14a} k. p.c. orzekł jak w sentencji.